

indtil der foreligger et nyt regulativ udfærdiget efter vandløbslovens regler.

Ministeren er bemyndiget til at fastsætte en frist for tilvejebringelse af det nye regulativ.

Til trods for at Gudenåen er landets største vandløb, er åen på denne strækning ikke optaget som offentligt vandløb, men klassificeret som et privat vandløb med primærkommunerne som vandløbsmyndigheder. Dette skyldes den usikkerhed, der har hersket vedrørende åens status i det vandløbsretlige system.

Det forudsættes, at Århus og Viborg Amtsråd efter lovens ikrafttræden træffer beslutning om åens optagelse som amtsvandløb med deraf følgende pligt til at udarbejde et nyt regulativ.

Begge amtskommuner har under separate drøftelser om lovforslaget krævet, at staten betaler udgiften til udarbejdelse af et nyt regulativ, hvilke udgifter er anslået til ca. 500.000 kr. for hver amt eller ved udarbejdelse af et fællesregulativ ca. 750.000 kr.

Amtsrådene har i denne forbindelse henvist til den generelle pligt, amtsrådene har efter vandløbsloven til senest den 1. juli 1996 at udfærdige nye regulativer for samtlige amtsvandløb.

Selv om Skov- og Naturstyrelsen, der har forestået administrationen af loven, ikke er omfattet af denne pligt, finder amtsrådene, at Gudenåen bør »afleveres« af staten med et moderne regulativ efter vandløbslovens bestemmelser.

Miljø- og Energiministeriet har tiltrådt dette synspunkt.

For Viborg Amtråds vedkommende har man under drøftelserne tilkendegivet, at lovforslaget burde afvente en afklaring af forholdene vedrørende Tangeværket dels med hensyn til nogle igangværende undersøgelser af fiskeopgangen ved Tangeværket, dels med hensyn til Tangeværkets fremtid efter 2001, hvor koncessionen udløber.

Da lovforslagets gennemførelse umiddelbart vil medføre en administrativ forenkling, hvilken forenkling på ingen måde griber ind i Tangeværkets fremtid, ser jeg ingen grund til at udsætte lovforslaget, hvorfor jeg anbefaler Folketingets velvillige behandling af forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Anvendelse af forordninger). (Lovforslag nr. L 90).

Importen af affald til Danmark fra bl.a. Tyskland har fået en del omtale i medierne. Der er mistanke om, at en del affald ulovligt indføres i Danmark. Med forslaget lægges der op til, at det skal være muligt for politiet at foretage stikprøvekontrol af affaldstransporter uden retskendelse. I dag er denne kontrol kun mulig, hvis der foreligger en retskendelse eller der frivilligt gives tilladelse til det. Det primære sigte med ændringen er, at muligheden for stikprøvekontrol vil have en præventiv effekt, som vil begrænse de ulovlige importere.

En del af det affald, som importeres til Danmark, skal i henhold til EU's affaldstransportforordning anmeldes til miljømyndighederne, men som nævnt er der mistanke om, at det ikke altid sker, og dermed indføres affaldet, uden at myndighederne har mulighed for at give afslag på importen eller følge affaldets videre skæbne.

Handelen med affald over landegrænserne blev reguleret ved vedtagelsen af EU's forordning om overvågning og kontrol med overførsel af affald i Fællesskabet, der trådte i kraft i maj 1994.

Miljømyndighederne har i dag hjemmel til at foretage undersøgelser på faste ejendomme, f.eks. virksomheder, uden retskendelse. Det er dog ikke tilstrækkeligt til at sikre overholdelse af affaldstransportforordningen. Effektiv kontrol forudsætter, at myndighedernes beføjelser udstrækkes til også at gælde undersøgelse af affaldstransporter, bl.a. ved stikprøvekontrol på landevejene.

Kontrol af den art forudsætter et tæt samarbejde mellem miljømyndighederne og politiet, således at politiet kan få den nødvendige rådgivning fra miljømyndighederne.

Lovforslaget præciserer endvidere den administrative adgang til at udstede regler om administration og håndhævelse af EU-forordninger. Forordningerne gælder umiddelbart i Danmark, men overlader det som hovedregel til medlemsstaterne at fastsætte regler om administration og håndhævelse. Forslaget præciserer, at gebyrer kan fastsættes administrativt, i det omfang forordningerne tillader medlemslandene at finansiere de offentlige opgaver ved opkrævning af gebyrer.